

“ମିଠେ ବଜେ:— ଏହି ଶରୀର ରୂପୀ ଖେଳଣା ଆତ୍ମା ରୂପୀ ଚୈତନ୍ୟ ଚାବି ଦ୍ଵାରା ଚାଲୁଛି, ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର, ତେବେ ନିର୍ଭୟ ହୋଇଯିବ” ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଆତ୍ମା ଶରୀର ସହିତ ଖେଳ ଖେଳି ଖେଳି ତଳକୁ ଖସିଛି ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ କେଉଁ ନାମ ଦିଆଯିବ ?

ଉତ୍ତର:- କାଠପୁତଳିକା । ଭ୍ରାମୀରେ ଯେପରି କାଠପୁତଳିର ଖେଳ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ କାଠପୁତଳି ସଦୃଶ ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଖେଳ ଖେଳି ଖେଳି ତଳେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛ । ବାବା ତୁମଭଳି କାଠ ପୁତୁଳିମାନଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିବାର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଶ୍ରୀମତ ରୂପକ ଚାବି ଲଗାଅତେବେ ଉପରକୁ ଚାଲିଯିବ ।

ଗୀତ:- ମହର୍ଷିଲ୍ ମେ ଜଳ ଉଠି ସମା...

ଓଁ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି— ଯଦି କେବେ କାହାର ଚାଲି ଚଳଣ ଠିକ୍ ନଥାଏ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ମା-ବାପା କହିଥା’ନ୍ତି - ତୁମକୁ ଈଶ୍ଵର ଭଲ ବୁଝି ଦିଅନ୍ତୁ । ବିଚରାଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ ଯେ ଈଶ୍ଵର ସତରେ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ଈଶ୍ଵରୀୟ ମତ ମିଳୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ପିତା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛୁ । ବାବା ଆମକୁ କେତେ ଉଚ୍ଚ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆମେ ତାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ସେହି ବାବା ହିଁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ଶିଖିମାନେ ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାରେ ସମୟ ଲାଗେ ନାହିଁ... ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବାର ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରିଛନ୍ତି - ଏକ ଓଁକାର... କାଠାପୁରୁଷ, ନିର୍ଭୟ... ତୁମେ ସବୁ ନିର୍ଭୟ ହୋଇଯାଉଛ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବୁଛ ନା । ଆତ୍ମାର କୌଣସି ଭୟ ନଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିର୍ଭୟ ହୁଅ । ଭୟ ପୁଣି କ’ଣ ପାଇଁ କରିବ । ତୁମର କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ । ତୁମେ ନିଜ ଘରେ ବସି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ପାଉଛ । ବାସ୍ତବରେ କାହାର ଶ୍ରୀମତ ? କିଏ ଦେଉଛନ୍ତି ? ଏକଥା ତ ଗୀତାରେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ, ଏବେ ପାବନ ହେବା ପାଇଁ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବାର ମେଳା ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ହେଉଛି । ବହୁତ ଆସି ଶ୍ରୀମତ ନେଉଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କର ମେଳା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଈଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର । ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ନିରାକାର । ମୁଁ ଆତ୍ମା, ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ପକ୍ଷୀ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ଖେଳନାରେ ଚାବି ଦେଲେ ତାହା ନୃତ୍ୟ କରିଥାଏ ସେହିପରି ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏହି ଶରୀର ରୂପୀ ଖେଳନାରେ ଚାବି ଅଟେ । ଏଥିରେ ଆତ୍ମା ନଥିଲେ କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ହେଉଛ ଚୈତନ୍ୟ ଖେଳନା । ଖେଳନାରେ ଚାବି ନ ଦିଆଗଲେ ସେ କୌଣସି କାମର ନୁହେଁ । ସ୍ଥିର ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଚୈତନ୍ୟ ଚାବି ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ଅବିନାଶୀ, ଅମର ଚାବି ଅଟେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୁଁ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଦେଖୁଛି । ଆତ୍ମା ଶୁଣୁଛି— ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ପକ୍ଷୀ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଚାବି ବିନା ଶରୀର କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିକୁ ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଚାବି ମିଳିଛି । ଏହାର ଚାବି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁଛି । ଚୈତନ୍ୟ ଚାବି ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ତଳୁ ଘୁରି ଚାଲିଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ଚୈତନ୍ୟ ଖେଳନା । ବାବା ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଚୈତନ୍ୟ ଆତ୍ମା । ଯେତେବେଳେ ଚାବି ଶେଷ ହୋଇଯାଉଛି ପୁଣି ବାବା ଆସି ନୂଆ କରି ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ପୁଣି ଚାବି ଲାଗିଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସଂପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ମୋଟରରୁ ପେଟ୍ରୋଲ୍ ସରିଗଲେ ପୁଣି ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମର ଆତ୍ମା ବୁଝୁଛି— ଆମ ଭିତରେ ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ପେଟ୍ରୋଲ୍ କିପରି ଭର୍ତ୍ତି ହେବ । ବ୍ୟାଚେରୀ ଖାଲି ହେଲେ ସେଥିରେ ପୁଣି ଶକ୍ତି ଭରାଯାଇଥାଏ ନା । ବ୍ୟାଚେରୀ ଖାଲି ହୋଇଗଲେ ଆଲୋକ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଏବେ ତୁମ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ବ୍ୟାଚେରୀ ଭରପୁର ହେଉଛି । ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ଶକ୍ତି ଭର୍ତ୍ତି ହେବ । ୮୪ ଜନ୍ମର ତଳୁ

ଲଗାଇ ବ୍ୟାଚେରୀ ଖାଲି ହୋଇଯାଇଛି । ଆମ୍ଭା ସଞ୍ଜ, ରଜୋ, ତମୋରେ ଆସିଛି । ଏବେ ପୁଣି ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଚାବି ଦେବାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟାଚେରୀ ଭରିବାକୁ । ଶକ୍ତି ନଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟ କିପରି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟାଚେରୀକୁ ଭରିବାକୁ ହେବ, ଏହାକୁ ଚୈତନ୍ୟ ବ୍ୟାଚେରୀ କୁହାଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଅ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେହି ଏକା ବାବା ହିଁ ସଦଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ବ୍ୟାଚେରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରପୁର ହେଉଛି ଯାହାଦ୍ଵାରା ତୁମେ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ପୁରା ପାର୍ଟି ବଜାଉଛ । ଯେପରି ଭ୍ରାମାରେ କାଠପୁତଳିମାନେ ନାଚିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ କାଠପୁତଳି ସଦୃଶ ଅଟ । ଉପରୁ ଓହ୍ଲାଇ ୫ ହଜାର ବର୍ଷରେ ଏକଦମ୍ ତଳକୁ ଆସିଯାଉଛ ପୁଣି ବାବା ଆସି ଉପରକୁ ଚଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ତାହା ଏକ ଖେଳନା ଅଟେ । ବାବା ଆରୋହଣ ଅବରୋହଣ କଳାର ଅର୍ଥ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥା । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ଵାରା ଆମକୁ ଚାବି ମିଳୁଛି । ଆମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସଞ୍ଜପ୍ରଧାନ ହୋଇଗଲା ପରେ ସାରା ଅଭିନୟ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବୁ । ବୁଝିବା ଓ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା । ତଥାପି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ବୁଝିବେ ଯେଉଁମାନେ କଷ୍ଟ ପୂର୍ବେ ବୁଝିଥିବେ । ତୁମେ କେତେ ମୁଣ୍ଡ ପିଟିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ବାବା ଜ୍ଞାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାପରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କେଉଁଠି ବି ବସି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ସମ୍ମୁଖରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବସିପାରିବ । ଜାଣିଛ ଯେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଆମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବସିଯିବା ଉଚିତ୍ । କାହାକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ବସାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଖାଇବା-ପିଇବା ସମୟରେ, ସ୍ନାନ ଆଦି କରିବା ସମୟରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । କିଛି ସମୟ ପାଇଁ କେହି ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଯାଉଛନ୍ତି, ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସେ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ନା । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜକୁ ହିଁ ନିଜେ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଈଶ୍ଵର ତ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି ଏହିପରି କର ତେବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଦୈବୀ ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ଉତ୍ସାହିତ କରାଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏତିକି ନିଶ୍ଚିତ ଯେ କାହାର ବୁଦ୍ଧି ବହୁତ ଧୀର କାହାର ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଥାଏ । ପରମ ପବିତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲାଗୁନାହିଁ ତେଣୁ ବ୍ୟାଚେରୀ ଚାର୍ଜ ହେଉ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ମାନୁ ନାହାନ୍ତି । ଯୋଗ ଲାଗୁ ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ଆମ ବ୍ୟାଚେରୀ ଭିତ୍ତି ହେଉଛି । ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସଞ୍ଜପ୍ରଧାନ ନିଶ୍ଚୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ସମୟରେ ତୁମକୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ଏକଥା ଦୁନିଆରେ ବିଲକ୍ଷ୍ମ କେହି ବୁଝି ନାହାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ଏହି ମତ ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛ, ଏହାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜିନିଷ କିଛି ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ନିର୍ମିତ ଭ୍ରାମା । ତୁମକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ସଂଗମରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଯାହାର ସ୍ଥାନକୀ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ଦଶହରା ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ବାବା ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଦଶହରା ହୁଏ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଥାଏ ।

ତୁମକୁ ହିଁ ଏହି ଈଶ୍ଵରୀୟ ମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛ । ତୁମର ଆତ୍ମା ସଞ୍ଜପ୍ରଧାନ ଥିଲା, ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଓହ୍ଲାଇ ତମୋପ୍ରଧାନ ଭୃଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ପୁଣି ବାବା ବସି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଶିଖାଇ ସଞ୍ଜପ୍ରଧାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସିତି ତଳକୁ କିପରି ଓହ୍ଲାଇଛ । ଭ୍ରାମାର ଚକ୍ର ଗତି ଚାଲିଛି । ଏହି ଭ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ କେହି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ବଞ୍ଚମାନ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମ ସ୍ମୃତିରେ ଆସୁଛି ନା । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଜନ୍ମ କାହାଣୀ ତ' ଶୁଣାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କେଉଁଠି ଲେଖାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ପଢିକରି ଶୁଣାଯିବ । ଏକଥା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ ପୁଣି ଦେବତା ହେବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରୀୟ ତିନୋଟି ଧର୍ମ ମୁଁ ସ୍ଥାପନ କରୁଛି । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି— ଆମେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବ୍ରାହ୍ମଣବଂଶୀ ହେଉଛୁ ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ହେବୁ । ଯେଉଁମାନେ ଫେଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ କେଉଁଥିରେ ଫେଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି ? ଯୋଗରେ । ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ କରି ବୁଝାଯାଉଛି । କିପରି ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଉଛ । ମନୁଷ୍ୟ ତ' ୮୪ ଲକ୍ଷ କହି ଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ କେତେ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ

ଈଶ୍ଵରୀୟ ମତ ମିଳୁଛି । ଈଶ୍ଵର ତ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ମତ ମଧ୍ୟ ଥରେ ମାତ୍ର ମିଳିବ । ଆରମ୍ଭରୁ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ହିଁ ଥିଲା । ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରୀୟ ମତ ମିଳିଥିଲା । ତା ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା ସଂଗମଯୁଗ । ବାବା ଆସି ଦୁନିଆକୁ ବଦଳାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ବଦଳୁଛ । ବଞ୍ଚିମାନ ତୁମକୁ ବାବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ କହିବ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଆମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଆସିଛୁ, ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଚାଲିବୁ ମଧ୍ୟ । ଏହା ଚୈତନ୍ୟ ବ୍ୟାଚେରୀ ଅଟେ ନା । ତାହା ହେଲା ଜଡ଼ ବ୍ୟାଚେରୀ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ମିଳୁଛି— ଯାହାଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଉଛ । ତୁମ ପାଖକୁ କେହି ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ କୁହ ତୁମେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ଈଶ୍ଵର ହେଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ନା । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା । ତାଙ୍କର ତ ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ତେବେ କାହା ଦ୍ଵାରା ମତ ଦେଉଛନ୍ତି ? ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା, ଏହି ଶରୀର ଦ୍ଵାରା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛ ନା । ଶରୀର ବିନା ତ ଆତ୍ମା କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ନିରାକାର ବାବା ମଧ୍ୟ ଆସିବେ କିପରି ? ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ରଥରେ ଆସନ୍ତି । ତେବେ କିଏ କ’ଣ, ଆଉ କିଏ କ’ଣ ସବୁ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ସୂକ୍ଷ୍ମବଚନ ନିବାସୀ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଏସବୁ ହେଉଛି ସାକ୍ଷାତ୍‌କାରର କଥା । ବାକି ସାରା ରଚନା ତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେଉଛି ନା । ତେଣୁ ରଚୟିତା ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ପତିତ ଦୁନିଆରେ ହିଁ ଆସି ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ବୁଝୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ନାହିଁ । କାହାକୁ ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମତକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହାନ୍ତି ତେଣୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ କିଛି ବୁଝୁ ହିଁ ନାହାନ୍ତି ସେ କି ପଦ ପାଇବେ । ଯେତେ ସେବା କରିବ, ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଶରୀର ସହିତ ସର୍ବସ୍ୱ ସେବାରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ସବୁପ୍ରକାରର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସେବାରେ ଆମେ ସର୍ବସ୍ୱ ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । ବହୁତ ମାତା କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି— ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବିକଳ ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆମକୁ ମୁକ୍ତ କର ଯାହାକି ଆମେ ସେବାରେ ଲାଗିଯିବୁ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ସାରା ଦୁନିଆ ତ ଶାରୀରିକ ସେବା କରୁଛି, ତାହା ଦ୍ଵାରା ତ ସିତି ତଳକୁ ଖସିଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ଏହି ଆତ୍ମିକ ସେବା ଦ୍ଵାରା ଆରୋହଣ କଳା ହେଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୁଝିପାରୁଥିବେ ଅମୁକ ମୋଠାରୁ ଅଧିକ ସେବା କରୁଛି । ଭଲ ସେବାଯୋଗ୍ୟ କନ୍ୟା ହୋଇଥିଲେ, ସେଠାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାଳି ପାରିବେ । ଶ୍ରେଣୀରେ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ ବସନ୍ତି ନା । ଏଠାରେ ତ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ବସାଯାଉ ନାହିଁ, କାରଣ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯିବେ । ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି ନା । ସେବା ନକଲେ ନିଶ୍ଚୟ ପଦ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଯିବ । କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ବହୁତ ପଦ ରହିଛି ନା । କିନ୍ତୁ ତାହା ହେଲା ସୁଖଧାମ, ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ସେଠାରେ କୌଣସି ରୋଗ ଆଦି ହେବ ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧିରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ । ବୁଝିନେବା ଦରକାର ମୁଁ ତ ବହୁତ କମ୍ ପଦ ପାଇବି କାହିଁକି ନା ସେବା ତ କରୁ ନାହିଁ । ସେବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ପଦ ମିଳିପାରିବ । ନିଜର ଯାଁ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ମଙ୍ଗା-ବାବା ମଧ୍ୟ ସେବା କରିଆସିଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଚାକିରୀ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ଅଧ୍ୟାଦରମାରେ ମଧ୍ୟ ଛୁଟି ନେଇ ସେବା କର । ଆପଣ ନାହିଁ । ଯିଏ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାଉସୀ ତଖତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନ ଉପରେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ବସିଥା’ନ୍ତି । ସେହିପରି ବିଜୟ ମାଳାରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଇଥା’ନ୍ତି । ସମର୍ପଣ ବି ହେଉଛନ୍ତି, ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କେହି ତ’ ଅର୍ପଣ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସେବା କରୁନାହାନ୍ତି ତେବେ ପଦ କମ୍ ହୋଇଯିବ ନା । ଏହି ରାଜଧାନୀ ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏପରି କେବେ ଶୁଣିଛ ? ପାଠପଢା ଦ୍ଵାରା ରାଜତ୍ଵ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ଏକଥା କେବେ ଶୁଣିଛ ନା କେବେ ଦେଖିଛ ? ହଁ, ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କଲେ ରାଜାଙ୍କ ଘରେ ଜନ୍ମ ନେଇପାରିବେ । ବାକି ପାଠପଢା ଦ୍ଵାରା ରାଜ୍ୟ ପଦ ପାଇବା, ଏପରି ତ କେବେ ଶୁଣିନଥିବ । କାହାକୁ ଜଣା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ହିଁ ପୂରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ତୁମକୁ ଏବେ ଉପରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବହୁତ ସହଜ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହି କଥା ବୁଝୁ । ବାବା ଯାଦବ୍ୟାର

ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯିଏ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଯାଦପ୍ୟାର ଦେବେ । ତେଣୁ ନିଜର ଯାକ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବସିଛି ? ମାଳାର ଦାନା ହୋଇପାରିବି ? ଅପାଠୁଆ ନିଶ୍ଚିତ ପାଠୁଆଙ୍କର ବୋଝ ଉଠାଇବେ । ବାବା ତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କଲେ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ ନଥିଲେ ଯେତେ ମୁଣ୍ଡ ପିଟିଲେ ମଧ୍ୟ ତଡ଼ିପାରିବେ ନାହିଁ । କୌଣସି ନା କୌଣସି ଗ୍ରହଚାରୀ ଲାଗିଯାଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ବିନ୍ଦୁ ଆସିଯାଉଛି । ଦେହ-ଅଭିମାନରୁ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ବିକାର ଆସିଥାଏ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଏବଂ କତା ବିମାରୀ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେହ-ଅଭିମାନର ନାମ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ତୁମେ ପ୍ରାରମ୍ଭ ଭୋଗ କରିବ । ଏକଥା ବାବା ଏହିଠାରେ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆଉ କେହି ଏପରି ଶ୍ରୀମତ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ଯେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ କଥା । ଲେଖିବା ଦରକାର— ନିରାକାର ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି ଏକା ମୋତେ ହିଁ ମନେ ପକାଅ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ନିଜ ଦେହକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ ନାହିଁ । ଯେପରି ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ଏକା ଶିବଙ୍କୁ ହିଁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ କେବଳ ମୁଁ ହିଁ ଦେଉଛି । ବାକି ସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତି, ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଜ୍ଞାନ ଏକମାତ୍ର ହିଁ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ତୁମକୁ ମିଳୁଛି । ଏଠାରେ ତ ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କଠାରୁ ରତ୍ନ ମିଳୁଛି । ସ୍ଥୂଳ ସାଗରର କଥା ନୁହେଁ । ଇଏତ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଦେବତା ହେଉଛ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ କ’ଣ କ’ଣ ସବୁ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ସାଗରରୁ ଦେବତାମାନେ ବାହାରିଲେ ପୁଣି ରତ୍ନର ଥାଳି ଉପହାର ଦେଲେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ସାଗର ତୁମକୁ ରତ୍ନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରୁଛ । ଆଗରୁ ପଥର ଖୁଣ୍ଟୁଥିଲ ତେଣୁ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବେ ରତ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଉଛ । ପାରସନାଥ ହେଉଛ ନା । ଏହି ପାରସନାଥ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ଥିଲେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ ଅନେକ ନାମ, ଅନେକ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବା ପାରସନାଥ ଏକ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ନେପାଳରେ ପଶୁପତି ନାଥଙ୍କର ମେଳା ଲାଗେ, ସେ ମଧ୍ୟ ପାରସନାଥ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଆଜ୍ଞା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :-

- (୧) ବାବା ଦେଇଥିବା ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନକୁ ହିଁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ, ପଥର ଗୁଡ଼ିକୁ ନୁହେଁ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ରୂପୀ କତା ବେମାରୀରୁ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାକୁ ହେବ ।
- (୨) ନିଜର ବ୍ୟାଚେରୀକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାର୍ଜ କରିବା ପାଇଁ ପାଞ୍ଜିର ହାଉସ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ରହିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ନିର୍ଭୟ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ସର୍ବଗୁଣର ଅନୁଭୂତି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ହୁଅ ।

ସଂଗମଯୁଗରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ନିଜକୁ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିର ସମ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ସର୍ବ ସମ୍ପାଦ, ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ, ସର୍ବଗୁଣ ଏବଂ କ୍ଷମାକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ଚେକ୍ କର ଯେ - ମୁଁ ଏସବୁରେ ଅନୁଭବୀ ହେଲିଣି ? ଯଦି କୌଣସି କଥାର ଅନୁଭବର ଅଭାବ ଅଛି ତେବେ ସେଥିରେ ନିଜକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କର । ଯଦି ଗୋଟିଏ ବି ସମ୍ବନ୍ଧ ବା ଗୁଣର ଅଭାବ ଅଛି ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତି ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତି ବୋଲାଉ ପାରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ବା ନିଜର ଆଦି ସ୍ଵରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବାର ସ୍ଵରୂପର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଭବ କର ତେବେ ଯାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତି ହୋଇପାରିବ ।

ସ୍ଳୋଗାନ:- ଉଠିକିତ ହେବା ମଧ୍ୟ ମନରେ କାନ୍ଦିବା ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ଏବେ କାନ୍ଦିବାର ଫାଇଲ୍‌କୁ ସମାପ୍ତ କର ।